

HET BEEELD

MICHAEL DE COCK
ARTISTIEK LEIDER KVS

Elke zaterdag toont iemand ons zijn favoriete beeld: het schilderij dat altijd opnieuw beroert, troost of inspireert.

Ik houd erg van deze foto, al kan ik me voorstellen dat sommige mensen dat vreemd vinden. Dit beeld komt uit Athene, ergens in 2012. De vrouw lijkt wel uit een schilderij van Rubens weggestapt. Haar vormen verbergen de man die ze aan het bevredigen is. Op de rug van de vrouw zie je een hartje. Liefde versus complete liefdeeloosheid. Intiem, maar met een derde, de fotograaf, in de kamer.

'Het is een menselijk, miserabel en liefdevol beeld omdat wij meekijken door de ogen van de fotograaf, die mededogen toont. Dat lees ik althans in die blik. Het is de meest anonieme seks die je je kan voorstellen, op een stoel. Eenzaamheid versus een wanhopige drang naar intimiteit. Dat maakt dat beeld in al zijn hardheid erg teder.'

'De link met de omgeving hier is ook snel gelegd. (De KVS waar Michael De Cock sinds kort als artistiek leider aan de slag is, ligt in de Alhambrawijk, het werkkterrein van straatprostituees, red.). Ik kan van hier de afwerkhôtels zien. Je kan daar elk moment soortgelijke tafereel vermoeden.'

'Ik heb het voorwoord voor *The continuity of man* geschreven, het verbluffende boek waar deze foto uit komt. Maar ik heb vooral twee erg intense reizen gemaakt met fotograaf Nick Hannes: naar Itaka en naar Troje, samen met Homeros-vertaler

Athene, Griekenland, 2012

(uit de reeks 'Mediterranean.

The continuity of man')

Nick Hannes

Patrick Lateur. Ik ken Nick al twintig jaar, van toen ik nog in asielcentra verbleef om daarover te schrijven en hij er kwam fotograferen.'

'Nick heeft veel langs de Middellandse Zee gereisd. We delen een fascinatie voor migratie en de verwondering over wat er aan die grenzen gebeurt. De Méditerranée, dat is de wieg van onze westerse beschaving en het graf van zoveel vluchtelingen. Ook daar zit een paradox. Nick voegt daar de decadentie aan toe. Hij vraagt zich af: wat is hier allemaal aan leven rond dit bassin?'

'We zijn ook verbonden omdat we allebei eenzelfde vorm van *slow journalism* beoefenen. We brengen niet het harde nieuws, maar we nemen onze tijd.'

'Nick hanteert een vreemde soort fotografie, ik begrijp het niet altijd. Soms is het bijna *trashy*. Soms denk ik: die foto zou ik zelf genomen kunnen hebben. Wat natuurlijk niet zo is. Maar vaak ziet hij dingen die ik niet zie. Misschien is dat omdat zijn veel lelijkheid in zich draagt. En paradoxen, zoals deze foto. Die paradoxen maken het voor mij tot kunst.'

BIE VANCRAEYNST

Michael De Cock is artistiek leider van de KVS waar deze maand het nieuwe seizoen op gang is getrokken. www.kvs.be

NIET TE MISSEN Fuocoammare

Na verontwaardiging volgt cynisme en, ten slotte, schouderophalen. Het leven gaat voort, behalve voor honderden vluchtelingen die omkwamen op weg naar Lampedusa.

De Italiaanse documentairemaker Gianfranco Rosi ging voorbij de actualiteit en nam zijn tijd. Anderhalf jaar verbleef

hij op het eiland. Hij vond er solidariteit: het eenvoudige appel om een mens in nood te helpen. En hij richtte zijn camera op een jongetje met een lui oog en verveling. Terwijl die klungelt met een nutteloze kapult, spoelen de vluchtelingen aan. Rosi gooit ons de schande van Europa voor de voeten.

EN VERDER

Hell or high water: Twee broers beroven banken in deze prettige mix van komedie, western en antibankenpamflet. De cowboys zijn indignados geworden, op een soundtrack van Nick Cave en Warren Ellis.

Toni Erdmann: Een Duitse komedie van bijna drie uur lang? Ganz toll! Toch als ze zo

goed is als deze. Flauwe plezante vaders, wat zouden we zonder hen doen?

Juste la fin du monde: Franse toppers als Léa Seydoux, Vincent Cassel en Marion Cotillard gaan tot het uiterste in Dolans helse familieportret. Eén brok energie en hystérie.

Een uitgebreide film- en expokalender vindt u op blz. 6 van het katern 'Wonen'.